

Hierbij weer een serie meditatie van Ds. De Braak van de Gereformeerde kerk vrijgemaakt te Blije. Hij heeft aangeboden de meditatie ook voor ons beschikbaar te stellen en wij hebben dat dankbaar aangenomen.

Hopelijk kunnen ze u bemoedigen in deze vreemde tijd.

Tevens is het een uniek stukje samenwerking tussen onze beide gemeenten.

Fokke Hoogterp

Gedicht – Hij geeft zijn genade

Hij geeft zijn genade, wanneer lasten verlammen
Hij zendt ons zijn zegen, wanneer krachten ontbreken.
Bij ons langdurig lijden, is Gods goedertierenheid.
Bij grote beproeving, zijn grote barmhartigheid.

Wanneer onze energie ons niet meer enerveert
En eigen begeerte ons niet langer beheert
Maar Zijn wijsheid wortelt in onze werkelijkheid
zal zijn Zoon ons zegenen met zijn zekerheid.

Vrees niet dat uw nood zijn voorziening ontstijgt,
Want Vader wil dat U zijn karakter verkrijgt
Leun daarom op zijn arm, tot in eeuwigheid
Dan zal Hij U troosten met zijn zachtmoedigheid

Zijn liefde heeft geen einde, zijn genade geen grens
Zijn macht geen beperking, aan mensen bekend.
Want de rijkdom in Christus kan op elk moment
Gegeven, gezonden, geschonken worden aan ieder mens.

*Gebaseerd op 'He giveth more grace' van Annie J. Flint
Vertaling: Eduard de Braak*

Inleiding

Het is Pasen! De dood is overwonnen. We bevinden ons voorbij het kantelpunt van de wereldgeschiedenis. De angel van dood is afgebroken. De engel van de eeuwige dood gaat ons voorbij. Christus is opgewekt.

Ik hoop dat het goed met jullie gaat in deze tijd. Ik besef dat hoe langer het duurt, hoe moeilijker het wordt. Gelukkig is Christus voor deze tijden gekomen. Laat je daarom telkens opnieuw inspireren door het evangelie. Laat je telkens aanvuren door de hoop die ons gegeven wordt met Pasen. De nieuwe schepping is door Christus binnen handbereik. Dat geldt ook voor het leven van vandaag.

Na de opstanding werden de discipelen voor 40 dagen onderwezen door Christus over het koninkrijk van God (Hand. 1). Ze werden klaar gemaakt voor hun taak om de kerk te gaan leiden, wanneer Christus naar de hemel zou opgaan. Deze week kijken we naar de gebeurtenissen na Pasen, want ook wij moeten leren wat het betekent om zonder Christus toch met Hem te leven.

In de bijlage zijn er voor elke dag verwerkingsvragen. Je kunt met elkaar erover doorpraten of erover nadenken.

Heeft u vragen of wilt u uw verhaal kwijt? Mail gerust naar: eduarddebraak@gmail.com.

Een hartelijke groet,
In Christus verbonden,
Eduard de Braak

Maandag: Verkondiger vanaf het eerste uur

Lezing: Matteüs 28:1-10

'Ga nu snel naar de leerlingen en zeg hun: "Hij is opgestaan uit de dood."'

Een van de mooiste aspecten van het werk als predikant is dat je het goede nieuws mag vertellen. De boodschap van Christus' overwinning doet mijn hart steeds opnieuw sneller slaan. Als predikant wordt er van je verwacht dat je het evangelie verkondigt. Als je dat niet doet, maak je je roeping niet waar. Dat is compleet tegenovergesteld aan wat men in de maatschappij van je verwacht. In Nederland moet je niet zomaar komen aanzetten met een verhaal, waar niemand op zit te wachten. Ook willen velen dat je jouw geloof strikt privé moet houden. Je wordt als het ware raar aangekeken of weggezet als religiegekkie als je het goede nieuws wilt verkondigen.

Toch lezen we dat de taak van verkondiging niet beperkt wordt tot predikanten of andere ambtsdragers. Integendeel, het is wonderlijk dat Christus de boodschap van zijn opstanding allereerst toevertrouwd aan vrouwen. Deze vrouwen zijn de eerste verkondigers. Je zou verwachten dat de verkondiging van de opstanding allereerst afhing van de apostelen, maar niets is minder waar. De vrouwen bij het graf zijn de verkondigers van het eerste uur. Deze tekst wijst daarom op het belang dat verkondiging door meer mensen gedragen moet worden dan alleen predikers. Alle gelovigen worden uitgenodigd om hun steentje bij te dragen in de verkondiging. Zowel mannen als vrouwen.

De boodschap van de vrouwen was overigens niet gewenst. In Lucas 24:11 lezen we dat de meeste leerlingen de prachtige boodschap van de vrouwen maar kletspraat en onzin vonden. Het is ook voor vandaag iets wat je kunt verwachten. Je wordt weggezet als praatjesmaker als je verkondigt. Maar dat mag niet baten. Ook al gelooft slechts één toehoorder je, dan zal diegene op zijn beurt ook verkondiger worden van het evangelie. En hoe meer verkondigers er komen, hoe luider de boodschap van redding klinkt. En hoe meer redding, des te groter de vreugde van het Koninkrijk.

Dinsdag: Christus ontdekken

Lezing: Lucas 24:13-35

‘Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee...’

Wat is er nu echt met Jezus gebeurd? Dat is niet alleen de vraag van de Emmaüsgangers, maar ook de vraag van vele anderen. Doorgaans wordt in de wereld gezegd: “Je gelooft toch niet wat in dat sprookjesboek staat?”

Is wat in de Bijbel staat, te vertrouwen?

Historisch onderzoek probeert de waarheid over geschiedenis te ontrafelen aan de hand van vergelijking tussen verschillende bronnen. Wanneer we verschillende bronnen raadplegen over Jezus, zijn zowel christelijke als niet-christelijke wetenschappers het erover eens dat 2000 jaar geleden een man, genaamd Jezus, in Palestina rondliep. Christelijke, Joodse, Griekse, Romeinse en heidense bronnen bevestigen zelfs dat deze Christus aan zijn einde kwam aan het kruis. Iedereen die dit ontkent, ontkent daarmee een wetenschappelijk bewezen feit.

De discussie zal daarom niet gaan over het feit of Jezus gestorven is, maar waarom Jezus gestorven is. Dit was niet alleen het discussieonderwerp van de Emmaüsgangers, maar ook van ons vandaag. Een antwoord op die vraag kunnen we vinden in het Oude Testament. Maar zo gemakkelijk is het niet om daar een blauwdruk van Christus te vinden. We moet met andere ogen gaan kijken. We moeten leren inzien, dat het verhaal van Abraham en Izaäk op de berg Moria een voorafbeelding is van God de Vader die zijn Zoon offert op Golgotha. We moeten inzien dat de tiende plaag in Egypte, een voorteken is van de dood van Gods eniggeboren Zoon, waardoor we bevrijd worden van deze wereld. We krijgen inzicht, wanneer we Psalm 22 lezen door de ogen van Jezus aan het kruis. Als we het Oude Testament lezen, met het oog op de kruisiging en opstanding van Christus, zullen ons de ogen opengaan. En wie weet helpt Christus ons onderweg een handje, wanneer we dreigen de verkeerde kant op te gaan.

Woensdag: Raak hem aan

Lezing: Lucas 24: 36-49

'Kijk naar mijn handen en voeten, ik ben het zelf! Raak me aan en kijk goed...'

Wat zou je bevestigd worden in je geloof als je bij deze gebeurtenis was geweest. Je hebt dan geen bewijs meer nodig. Toch is dit gedeelte juist geschreven als bewijs dat Christus echt is opgestaan. Er waren in Lucas' tijd namelijk mensen die zeiden dat Christus niet echt lichamelijk was opgestaan, maar alleen geestelijk. Jezus had volgens hen hoogstens een 'schijnlichaam'. Het materiële lichaam had voor hen minder waarde, voor sommigen was het zelfs onrein. Christus kon nooit lichamelijk opgestaan zijn. Maar wat lezen we in het evangelie? Kunnen we een geest aanraken? Heeft een geest botten of vlees? En kan een geest eten?

Mensen hebben de neiging om of het geestelijke of het lichamelijke onder te waarderen. In onze tijd wordt niet het lichaam, maar het geestelijke van een mens juist ondergewaardeerd. We leven in een maatschappij met een materialistisch mensbeeld. De mens bestaat uit atomen en moleculen en ons denken wordt bepaald door chemische processen. Wanneer we merken dat we ons niet goed voelen, wordt daarom al snel gedacht dat we meer slaap, meer beweging of meer medicijnen nodig hebben. Het zijn dingen die het lichaam nodig heeft. We zijn niet snel geneigd om te vragen: 'Hoe is mijn relatie met Christus?' De onrust van velen kan juist een geestelijke oorzaak hebben, in plaats een lichamelijke.

Christus is meer dan alleen atomen en moleculen die bij elkaar een lichaam vormen. Hoe kan de opgestane Christus anders toegang hebben door gesloten deuren en plotseling in het midden van de leerlingen staan? Ook wenst Christus je niet allereerst materiële dingen toe, maar geestelijke zaken. Hij wenst je de vrede van God toe, Hij roept je op om tot inkeer te komen, zodat je zonden vergeven worden. Dan zal je met kracht uit de hemel bekleed worden. Je bent dus meer dan een samenstelling van moleculen en atomen. Je mag zelfs Gods Geest ademen. Wat betekent dat voor je leven?

Donderdag: Wie mag mijn Heer zijn?

Lezing: Johannes 20:24-29

'Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!'

Het verhaal gaat dat satan eens verscheen aan Sint-Maarten in de gedaante van Christus om hem te misleiden. Maar de heilige liet zich niet voor de gek houden en vroeg hem: 'U kunt mijn Heer niet zijn, want waar zijn dan uw wonden?' Zo werd satan ontmaskert.

Het verhaal markeert de diepgaande betekenis van het gelezen Bijbel gedeelte. Niemand in deze wereld mag Heer heten, wanneer de wonden van de wereld niet te zien zijn. Een god zonder wonden kan nooit de Heer van deze planeet zijn, want de aarde is ook niet zonder wonden. Alleen de God die de wonden van deze wereld heeft aangeraakt en zelfs aangenomen, is ook in staat om de wereld te verlossen van deze ellende.

Christus draagt niet alleen de wonden van deze wereld in zijn lichaam, maar nodigt je ook uit om zijn wonden te zien en aan te raken. Wanneer we de wonden in zijn handen en voeten aanraken, voelen we het grote verdriet van degenen die het slachtoffer zijn van onrecht. Wanneer we de wond in de zijde van Christus aanraken, raken we het doorstoken hart van God aan. De God die meerdere malen vol blijdschap zei: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind ik vreugde.', is de God die moest toezien hoe zijn geliefde Zoon uitschreeuwde: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?'

In de wonden van Christus, worden we geconfronteerd met de pijnlijke werkelijkheid van deze wereld. Ons geloof mag daarom niet alleen uit mooie woorden bestaan. Christus staat ons niet toe dat we bloemen strooien op het graf. De opstanding poetst het kruis niet weg. Alleen vanuit diep medeleven met het lijden, mogen we verwijzen naar Hem die opgestaan is en die in het lijden vol glorie met ons is: 'Onze Heer, onze God!'

Vrijdag: Houd je van me?

Lezing: Johannes 21:1-19

‘Voor de derde maal vroeg hij hem: ‘Simon, zoon van Johannes, houd je van me?’

Als je dit gedeelte leest, krijg je haast medelijden met Petrus. Terwijl Petrus van binnen verscheurd wordt vanwege het verraad dat hij gepleegd heeft, lijkt Jezus zout in de wonden te strooien. Ik denk dat ik (net als anderen) geneigd was om tegen Petrus te zeggen: ‘Ik weet hoe je lijdt, ik heb het je vergeven. Praat er maar niet meer over.’ Zo hopen we de harmonie zoveel mogelijk te behouden. Maar de vergevingsgezinde Jezus doet dat niet. Hij stelt hem drie vragen, die ervoor zorgen dat Petrus zich werkelijk moet confronteren met wat hij gedaan heeft. Heb je me lief, heb je me echt lief, houd je van me?

De vergeving die Christus geeft, vindt geen ingang in ons hart tenzij wij de wonden aanraken die we veroorzaakt hebben. Mensen bagatelliseren graag wat ze verkeerd doen. Het valt wel mee wat Petrus deed, het was misschien niet echt verkeerd, of het was heel goed voorstelbaar dat Petrus deed wat hij deed. Niets van dat alles! Jezus legt de vinger op de zere plek: ‘Houd je van me?’.

Het draait uiteindelijk allemaal om deze vraag: houd je van Christus?

Misschien moeten we onszelf die vraag blijven stellen, telkens als we hem verloochenen, boos worden, te snel oordelen of anderen omlaag praten.

De frequentie waarmee we onszelf die vraag stellen, zal bepalen hoe toegewijd we zijn aan hem en de vernieuwing die Hij brengt. Houd je wel echt van Hem?

Zaterdag: Deze tekenen zullen je volgen

Lezing: Marcus 16:15-18

‘Degenen die tot geloof zijn gekomen, zullen herkenbaar zijn aan de volgende tekenen...’

Niet zelden spreek ik met mensen die in deze tekst een aanwijzing zien voor de macht die ons gegeven is. We moeten demonen uitdrijven, we moeten spreken in klanktaal en we moeten zieken weer gezond maken. We hoeven alleen maar te geloven en dan zal de ziekte op ons bevel de zieken verlaten. Ik geloof absoluut dat God vaak zieken geneest, wanneer we hem in nederigheid hierom vragen. Ik vrees echter dat we vreselijk dwalen wanneer we bevelen dat de werkelijkheid zich moet schikken naar onze wil. Hoe kunnen we ooit nog met een oprecht hart ‘Uw wil geschiede’ bidden, wanneer we dit doen?

Christus beveelt zijn apostelen eigenlijk maar één ding in deze tekst: ‘Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend!’. Maar let op! De volgende tekenen zullen gebeuren wanneer er geloof is. Wanneer een demon wordt uitgedreven, is dat een teken van Christus’ autoriteit over alle zichtbare en onzichtbare dingen. Wanneer mensen spreken in onbekende talen, is dat een teken dat de vloek van de toren van Babel wordt omgedraaid. Wanneer men slangen oppakt, is dat een teken dat de slang van het paradijs zijn bijtkracht verloren heeft. Wanneer iemand de gifbeker drinkt zonder te sterven, dan is dat een teken dat Christus de beker al tot de bodem heeft leeggedronken. Wanneer zieken gezond worden gemaakt, is dat een teken dat alle ziekten en ellende overwonnen zijn door Christus.

Wij kunnen God niet bevelen dat deze dingen moeten gebeuren. We mogen enkel onze open handen naar de hemel opheffen en vragen of Christus genezing en heelheid wil brengen in ons leven. Christus zal ons nabij zijn, onder andere door deze tekenen onder ons te laten zien. Dat is zijn belofte aan ons!